
การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567

Development of a participatory management model to drive professional learning communities (PLC) to develop teachers in active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality at SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024

Mr. Kittithat Aj-uea

Academic Year: 2024

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 โดยวิธีคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน ครู จำนวน 31 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 156 คน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 156 คน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ หมู่ 10 ตำบลสามง่าม อำเภอสว่างวีรกรรม จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มี

ผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 สถิติที่ใช้ในการวิจัย การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธี ครอนบาค (Cronbach) สถิตินัยร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าที (T-test dependent) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การไว้วางใจกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.66$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.62$, S.D.= 0.49) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงาน ($\bar{X}=4.60$, S.D. = 0.49) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=4.59$, S.D.= 0.49) และความยึดมั่นผูกพัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.= 0.50) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และ 6) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ซึ่งในภาพรวม พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ชุมชนกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.48) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ และภาวะผู้นำร่วม ทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากัน ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.48) ตามด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.49) และการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.50) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า ก่อนการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.43 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 และหลังการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 อีกทั้งยังพบว่า การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ t- test พบว่า ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน หลังการวิจัยสูงกว่าก่อนการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์การศึกษา 2567

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 ในภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.69 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.46 เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เกิดผลสะท้อนเชิงคุณภาพต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน อย่างเชิงประจักษ์ คือ ผู้เรียน ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียนที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การบริหารแบบมีส่วนร่วม, ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

Abstract

Developing a participatory management model to drive professional learning communities (PLC) to develop teachers in active learning management that has an impact on basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024, to study a participatory management model to drive professional learning communities (PLC) to study professional learning communities (PLC) to develop teachers in active learning management (Active Learning). To compare the level of teachers' performance on Active Learning that affects the basic education standards in terms of student quality. To study the satisfaction of students, teachers, basic education committees and parents toward the basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024 by purposive sampling. The population used in this research included 15 basic education committee members, 31 teachers, 156 secondary school students in grades 3 and 6, and 156 parents of secondary school students in grades 3 and 6, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, Village No. 10, Sam Ngam Subdistrict, Sam Ngam District, Phichit Province, under the Office of Phichit Secondary Education Service Area. The research instruments consisted of 1) a questionnaire on participatory management models. Driving the Professional Learning Community (PLC), SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, Academic Year 2024 2) Questionnaire on being a Professional Learning Community (PLC) to develop teachers in Active Learning, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, Academic Year 2024 3) Questionnaire on the level of teachers' performance in Active Learning that affects the basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, Academic Year 2024 4) Questionnaire on the satisfaction of students, teachers, basic education committees and parents towards the basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, Academic Year 2024 Statistics used in the research Finding the reliability of the questionnaire By the method of finding the content validity (IOC), finding the alpha coefficient (Alpha Coefficient) according to the Cronbach method, percentage statistics (Percentage), mean (Mean), standard deviation (S.D) and T-test (T-test dependent), comparing the mean values of one sample group.

Summary of research results:

1. Results of the study on participatory management model to drive professional learning communities (PLC)

The research results found that the participatory management model drove the overall professional learning community (PLC) to the highest level ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.49) When considering each aspect, ranked from highest to lowest average, trust had the highest average ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.48), followed by freedom of work ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.49) Setting goals and objectives of the work ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.49) Participation in benefits, participation in decision-making, and participation in evaluation, all 3 items had the same mean value ($\bar{X}=4.59$, S.D.=0.49) and commitment has the lowest average value ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.50), respectively. Which is in accordance with hypothesis Point 1

2. Analysis results of professional learning communities (PLC) to develop teachers in active learning management.

The research results found that academic administration consists of 6 aspects: 1) shared vision 2) Teamwork aspect 3) Shared leadership aspect 4) Learning aspect and professional development aspect 5) Community of friends and 6) Community support structure. Overall, it was found that being a professional learning community (PLC) to develop teachers in the area of active learning was at the highest level ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.49). When considering each aspect, ranked from highest to lowest mean, the Community of friends had the highest mean ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.48), followed by Shared Vision, Teamwork, and Shared Leadership, all three items having the same mean ($\bar{X}=4.62$, S.D.=0.48), followed by Community Support Structure ($\bar{X}=4.60$, S.D.=0.49) and Professional Learning and Development ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.50), respectively. Which is in line with the assumption Point 2

3. The results of the comparative analysis of teachers' performance levels towards active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality.

The research results found that the level of teachers' performance towards active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality was found to be at a moderate level before the research, with a mean ($\bar{X}$) equal to 3.43 and a standard deviation (S.D.) equal to 0.50, and after the research,

it was at the highest level, with a mean ($\bar{X}$) equal to 4.68 and a standard deviation (S.D.) equal to 0.47. In addition, it was found that the comparison of teachers' performance levels towards active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality using t-test found that the level of teachers' performance towards active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality after the research was significantly higher than before the research ($p \leq 0.05$), in accordance with hypothesis Point 3

4. Results of the analysis of the satisfaction of students, teachers, basic education committees and parents towards the basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024

The research results found that the satisfaction of students, teachers, basic education committees and parents towards the basic education standards in terms of student quality at SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024, overall, was at the highest level of satisfaction, with a mean ($\bar{X}$) of 4.69 and a standard deviation (S.D.) of 0.46, in accordance with hypothesis Point 4

Therefore, the development of a participatory management model to drive the professional learning community (PLC) to develop teachers in active learning management that affects the basic education standards in terms of student quality, SAMNGAM CHANUPATHAM SCHOOL, academic year 2024, has a qualitative reflection on the basic education standards in terms of student quality. Empirically, students, teachers, basic education institution committees, and parents are satisfied with the basic education standards in terms of student quality that have been set.

Keywords: Participatory management, professional learning communities, active learning management

บทนำ

โลกแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ภายใต้การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อที่จะดำรงอยู่ได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องอยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การดำรงชีวิตต้องปรับตัวให้ทันโลกทันสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ และเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ แต่ในสภาวะการณปัจจุบัน โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนที่แตกต่างกันมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมาก หลากหลายเชื้อชาติย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรมมาอาศัยอยู่รวมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดเป็น สังคมพหุวัฒนธรรม โลกการทำงานปรับเปลี่ยนจากการทำงานที่ใช้บุคคล ที่มีองค์ความรู้เดียวกัน ทักษะเดียวกันและทำงานในสายงานเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยต้องจัดการศึกษาให้ทันกับสถานการณ์โลก ที่เต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้น ดังนั้น การเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องเกิด

ขึ้นกับตัวผู้เรียน ในการเรียนรู้ยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระแส การปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (The Globalization) ที่ได้เกิดวิวัฒนาการความก้าวหน้าในทุก ๆ มิติ เป็นไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง จึงเป็นเหตุผลที่ทุกประเทศได้ปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในมาตรา 23 ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้ง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้ง ความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสม (ข้อ 3) ความรู้เกี่ยวกับ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้ (ข้อ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (ข้อ 2)

ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (ข้อ 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (ข้อ 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (ข้อ 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (ข้อ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ใน มาตรา 29 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ไว้ว่า “ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุน ให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน” ครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการเชื่อมโยงหลักการเข้าสู่การมีส่วนร่วมในท้องถิ่นของสถานศึกษา (ดวงกมล สีนเพ็ง, 2555: บทนำ)

การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติมีความสอดคล้องในการขับเคลื่อนบริบทสังคมไทยให้อยู่อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และนวัตกรรม 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคน

ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิต และบริการ เป้าหมายที่มีศักยภาพ และผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี 2608 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือ และแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกลไกทางสถาบัน ที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล โดยตัวชี้วัด (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566–2570: 2565: 21–22)

จากกฎหมายการศึกษาและนโยบาย การศึกษาระดับชาติ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ดังนี้ 1) ด้านความปลอดภัย 1.1) พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย ของผู้เรียนทุกคน พร้อมเสริมสร้างระบบและ กลไก ในการดูแลความปลอดภัยอย่างเข้มข้น ให้กับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา จากโรคภัยต่าง ๆ ภัยพิบัติ และภัยคุกคามทุก รูปแบบ 1.2) ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดีและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม 1.3) สร้างภูมิคุ้มกัน การรู้เท่าทัน สื่อและเทคโนโลยี ในการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) และชีวิตวิถีปกติต่อไป (Next Normal) 2) ด้านโอกาส 2.1) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3-6 ปีทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษาสร้างสภาพแวดล้อม ที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้อง เพื่อให้มี พัฒนาการครบทุกด้าน โดยการมีส่วนร่วมของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2.2) จัดการศึกษาให้ ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้าถึง

โอกาส ความเสมอภาค และได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสำหรับการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพในอนาคตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ 2.3) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้าถึงโอกาส ความเสมอภาค และได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ 2.4) ส่งเสริมเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและจัดหาทางเลือก ในการเข้าถึงการเรียนรู้ การฝึกอาชีพ เพื่อให้ทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้ 2.5) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะการดูแลและป้องกันไม่ให้นักเรียนออกจาก ระบบการศึกษา และช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กออกกลางคัน ให้กลับเข้าสู่ระบบ 3) ด้านคุณภาพ 3.1) ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาที่มีความพร้อม ให้นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นสมรรถนะไปใช้ตามศักยภาพของสถานศึกษา ให้สามารถออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการ และบริบท 3.2) พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่เหมาะสมตามช่วงวัย สามารถจัดการตนเอง มีการคิดขั้นสูง มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถจัดระบบและกระบวนการทำงานของตนเอง และร่วมกับผู้อื่น โดยใช้การรวมพลังทำงานเป็นทีม เป็นพลเมืองที่ดี มีศีลธรรม และอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ ยึดมั่น

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข 3.3) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การมีอาชีพ มีงานทำ และส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน 3.4) ส่งเสริม และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน ให้ควบคู่การเรียนรู้ นำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล รวมทั้งส่งเสริมการนำระบบธนาคารหน่วยกิต มาใช้ในการเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนในสถานศึกษา 3.5) พัฒนา ส่งเสริม ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งบุคลากรสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่ง และมาตรฐานวิชาชีพ 4) ด้านประสิทธิภาพ 4.1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา โดยการกระจายอำนาจ และใช้พื้นที่เป็นฐาน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักธรรมาภิบาล 4.2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการฐานข้อมูลมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเรียนรู้ของผู้เรียน 4.3) ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ ใช้พื้นที่เป็นฐาน ใช้นวัตกรรมในการขับเคลื่อน บริหารจัดการโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน และแสวงหาการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ อย่างเป็นรูปธรรม

4.4) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ โรงเรียน ที่ตั้งในพื้นที่ลักษณะพิเศษ และโรงเรียนในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา 4.5) เพิ่มประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และปรับกระบวนการนิเทศติดตาม และประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับวิถีวิถีใหม่ (New Normal) และวิถีวิถีปกติต่อไป (Next Normal) (แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566- 2570: 39-41)

จากทิศทางการพัฒนาการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความมุ่งมั่นในการส่งเสริมพัฒนาจุดแข็ง แก้ไขปรับปรุงจุดอ่อน นำโอกาสมาปรับใช้ และสกัดกั้นอุปสรรค เพื่อการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทั้งนี้การกำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์ (VISION) “องค์กรคุณภาพคู่คุณธรรมสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานของความเป็นไทย” พันธกิจ (MISSION) 1) ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพ มีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่เน้นเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้มี

สมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ 3) สร้างโอกาส ความเสมอภาคลดความเหลื่อมล้ำ โดยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และพัฒนาระบบความปลอดภัยในสถานศึกษา 4) ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคลากรมืออาชีพ 5) ส่งเสริมจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6) พัฒนาการจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้นวัตกรรมเป็นฐาน บนพื้นฐานของความเป็นไทยและ Soft Power ค่านิยม (VALUE) "SMILE+A" เป็นองค์กรแห่งความสุข "น่าอยู่ น่าทำงาน บริการประทับใจ" เป้าประสงค์ (GOALS) 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เป็นองค์กรที่มีคุณภาพ มีระบบการบริหารจัดการศึกษาที่เน้นเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2) ผู้เรียนมีสมรรถนะและทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา สร้างโอกาส ความเสมอภาคลด

ความเหลื่อมล้ำโดยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และพัฒนาระบบความปลอดภัยในสถานศึกษา 4) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคลากรมืออาชีพ 5) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ส่งเสริมจัดการศึกษาสู่มาตรฐานสากล เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 6) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา พัฒนาการจัดการศึกษาอย่างสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมเป็นฐาน บนพื้นฐานของความเป็นไทยและ Soft Power คติพจน์ “ยิ้มแย้มแจ่มใส รักใคร่ปรองดอง สนองบริการ รวดเร็วประสาน พัฒนางานเป็นระบบ” กลยุทธ์ (Strategies) 1) ด้านความปลอดภัย 2) ด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา 3) ด้านคุณภาพการศึกษา 4) ด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (พ.ศ. 2566- 2570) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร, 2567: 65-75)

การศึกษาของประเทศไทยปัจจุบันจึงมีการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้เรียนไปพร้อม ๆ การส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน และสังคมได้ สามารถดูได้จากกรณีหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรท้องถิ่น และวิชาเพิ่มเติมที่มีการบูรณาการท้องถิ่นเข้ามาเป็นส่วนร่วม การเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสาร

ความรู้ประสบการณ์ทักษะ ความคิดเห็น ตลอดจน เจตคติ ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสอนต่าง ๆ อีกมากมาย โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปกติสุข จึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพ ความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ เพื่อให้มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง การนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ท้องถิ่น ตลอดจนวิทยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน จึงเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายได้ตามที่ต้องการ ซึ่งการนำวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้านแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในหลักสูตรการเรียน เป็นกิจกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้เป็นชุดความรู้ในชุมชนที่มีการใช้เพื่อการดำเนินวิถีชีวิตที่ได้ผลมาในอดีต สามารถดำรงความสันติสุขแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนความมีคุณภาพอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างผสมกลมกลืน เป็นกระบวนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้นเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยเฉพาะปราชญ์ชาวบ้านที่เป็นผู้เชื่อมโยงชุดความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาเข้าสู่หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนของสถานศึกษาในแต่ละท้องถิ่น (ธมตญาณเมืองรักษ์, 2560: 7)

จากนโยบายด้านการศึกษาระดับชาติ และระดับพื้นที่โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ได้นำนโยบายดังกล่าวมากำหนด วิสัยทัศน์ “โรงเรียนเน้นเทคโนโลยี ครูมีความมุ่งมั่นพัฒนา นักเรียนใฝ่หาความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำสู่การปฏิบัติปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเคียงคู่มาตรฐานสากล” อัตลักษณ์ “นักเรียนสุขภาพดี มีมารยาทแบบไทย” เอกลักษณ์ “ส่งเสริมงานอาชีพ เศรษฐกิจพอเพียง” พันธกิจ (Mission) 1) ส่งเสริมนักเรียนในการแสวงหาความรู้ โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีด้าน ICT 2) ส่งเสริม/พัฒนาครู เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการจัดการเรียนการสอน 3) จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม 4) นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนา 5) พัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล เป้าประสงค์ (Goal) 1) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และคุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และศาสตร์พระราชา ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข 2) ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรฐานหลักสูตรและนโยบายการศึกษา ระดับชาติและระดับพื้นที่ที่กำหนดไว้ 3) ครูมีสมรรถนะตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน วิชาชีพ จรรยาบรรณ วิชาชีพสู่ความเป็นครูมืออาชีพ น้อมนำแนวคิดตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และศาสตร์พระราชา มาใช้พัฒนาสถานศึกษาอย่างมีระบบ 4) โรงเรียนได้มาตรฐานสากล ที่เป็นโรงเรียนคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ 5) โรงเรียนมีระบบการพัฒนาทั้งระบบเครือข่าย

การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ผู้ปกครองชุมชน ขับเคลื่อนการศึกษา (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2567 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์, 2567: 112-113)

ในการขับเคลื่อนการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและตอบสนองนโยบายการศึกษาชาติและระดับพื้นที่ และสิ่งสำคัญคือ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่บริการ วิถีชีวิตของคนตำบลสามง่าม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร จึงขับเคลื่อนการศึกษานวัตกรรมการศึกษาในรูปแบบ “SAMNGAMCHANUPATAM MODEL” และใช้เทคนิคในการบริหารโดยการคิดค้นปรับเปลี่ยน (Invent and Transform) มุ่งเน้นหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ให้มีประสิทธิภาพ ยกกระดานพัฒนาครูตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ให้เกิดผลลัพธ์คุณภาพ ผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเครื่องมือการบริหารดังกล่าวของการพัฒนารูปแบบ เป็นความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีที่เกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน เพื่อตอบสนองนโยบายและความต้องการของชุมชนต่อไป

ปัญหาการจัดการศึกษาไม่สามารถตอบสนองเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา

ตามที่คาดหวังไว้พบว่า ปีการศึกษา 2559-2560 สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนชั้นพื้นฐาน หรือโอเน็ต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2560 ใน 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เรียบร้อยแล้ว คะแนนภาพรวมยังตกต่ำเช่นทุกปี โดย ป.6 วิชาภาษาไทย เข้าสอบ 704,705 คน คะแนนเฉลี่ย 46.58 คะแนน ภาษาอังกฤษเข้าสอบ 704,692 คน คะแนนเฉลี่ย 36.34 คะแนน คณิตศาสตร์ เข้าสอบ 704,633 คน คะแนนเฉลี่ย 37.12 คะแนน และวิทยาศาสตร์ เข้าสอบ 704,697 คน คะแนนเฉลี่ย 39.12 คะแนน ส่วน ม.3 ภาษาไทย ผู้เข้าสอบ 643,904 คน คะแนนเฉลี่ย 48.29 คะแนน ภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ 643,592 คน คะแนนเฉลี่ย 30.45 คะแนน คณิตศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 643,772 คน คะแนนเฉลี่ย 26.30 คะแนน และวิทยาศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 643,962 คน คะแนนเฉลี่ย 32.28 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2559 สอบช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2560 พบว่า คะแนนยังคงไม่กระเตื้องเท่าที่ควร แถมบางวิชาลดลง ระดับ ป.6 ภาษาไทย ผู้เข้าสอบ 724,347 คน คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศ 52.98 คะแนน สังคมศึกษาผู้เข้าสอบ 724,342 คน คะแนนเฉลี่ย 46.68 คะแนน ภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ 724,336 คน คะแนนเฉลี่ย 34.59 คะแนน วิชาคณิตศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 724,285 คน คะแนนเฉลี่ย 40.47 คะแนน และวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เข้าสอบ

724,349 คน คะแนนเฉลี่ย 41.22 คะแนน สำหรับ ม.3 ภาษาไทย ผู้เข้าสอบ 637,491 คน คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศ 46.36 คะแนน สังคมศึกษา ผู้เข้าสอบ 637,245 คน คะแนนเฉลี่ย 49.00 คะแนน ภาษาอังกฤษ ผู้เข้าสอบ 637,906 คน คะแนนเฉลี่ย 31.80 คะแนน คณิตศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 637,256 คน คะแนนเฉลี่ย 29.31 คะแนน วิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เข้าสอบ 637,047 คน คะแนนเฉลี่ย 34.99 คะแนน จะเห็นได้ว่าคะแนนโอเน็ตสะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาไทยไม่ไปไหน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ หวังว่าจะใช้คะแนนโอเน็ตเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาการศึกษาจากการวิเคราะห์ถึงประโยชน์ของการนำผลคะแนนโอเน็ต ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ยังไม่ปรากฏผลว่าครูได้นำผลคะแนนโอเน็ตไปใช้ในการพัฒนาการสอนของครูซึ่งกระทรวงศึกษาธิการควรทบทวนการสอบโอเน็ตใหม่ว่าสอบเพื่ออะไร และผลลัพธ์ที่ได้ตอบโจทย์ประเทศได้ ตามที่ต้องการหรือไม่ มติชน (2561: ออนไลน์)

ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนสามงามชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตรคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีการประเมินสภาพปัญหาของโรงเรียนพบประเด็นปัญหา 1) สภาพปัญหาครอบครัวนักเรียนส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับญาติเนื่องจากพ่อแม่หย่าร้างกัน หรือพ่อแม่ไปทำงานอยู่ต่างถิ่น ทำให้ขาดความอบอุ่นในครอบครัว 2) นโยบายการสนับสนุนการศึกษาของรัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อย ไม่ต่อเนื่อง 3) ผู้ปกครอง

ส่วนมากมีรายได้น้อย ส่งผลให้ไม่สามารถสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน 4) สิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียนส่งผลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น ร้านเกม บุหรี่ เหล้า (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2567 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์, 2567: 12)

หลักการสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายนโยบายด้านการศึกษาระดับชาติ ระดับพื้นที่ และความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่บริการ การบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษามีความสำคัญของความสำเร็จคือ มีหลักการสำคัญที่มีส่วนในการสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ทำให้บุคลากรที่ทำงานเกิดความภาคภูมิใจ เน้นการกระจายอำนาจให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา และร่วมแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต (วรรณภา ใจเย็น, 2564: 108) ซึ่งอมรศักดิ์ ปิ่นกำลัง (2562: 16) กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานหรือผู้ได้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหา ร่วมกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ขององค์กร พร้อมทั้งร่วมดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งประกอบด้วย การไว้วางใจกัน ความยึดมั่นผูกพัน การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน และความมีอิสระในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมายขององค์กร และมีความสำคัญที่

ก่อให้เกิดประโยชน์ของการขับเคลื่อนการศึกษา ดังที่ นิเวศน์ วงศ์สุวรรณและอินทาศิริวรรณ (2560: 186) กล่าวว่า ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมสามารถให้การบริหารองค์กรดำเนินไปด้วยความราบรื่นบุคคลมีความรักความผูกพันต่อองค์กร การเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการกิจที่รับผิดชอบมีการวางแผนทำงานร่วมกันเป็นทีม ส่งผลประสิทธิภาพขององค์กรทำงาน ซึ่งฝ่ายบุคคลผู้บริหารจะได้รับการยอมรับและความเชื่อมั่นจากบุคลากร บุคลากรเกิดขวัญ และกำลังใจมีความกระตือรือร้นที่อยากจะทำงานมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ยอมรับการเปลี่ยนแปลงมีการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพของทีมงานให้มีประสิทธิภาพ มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรหลาย ๆ ฝ่ายไม่มีส่วนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผล ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรมีความคล่องตัว มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบร่วมกันต่อผลสำเร็จขององค์กร ดังนั้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม บุคคลผู้บริหารต้องอาศัยปัจจัยหลากหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีการจูงใจ ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม ทฤษฎีการสร้างผู้นำ และทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ โดยบุคคลผู้บริหารสามารถนำทฤษฎีต่าง ๆ มาบูรณาการเพื่อประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพขององค์กร การมีส่วนร่วมของบุคลากรเน้นการทำงานเป็นทีม อาศัยหลักการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวิเคราะห์ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมวางแผนตามกระบวนการมีส่วนร่วมของทฤษฎี

4 ขั้นตอน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนในการดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล 4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากที่สุดการตัดสินใจร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับ ผู้ปกครองนักเรียน และธิดา ภคณาภิญโญ (2565: 8-9) กล่าวว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมที่ได้รับความนิยมในการบริหารงานโดยเฉพาะการบริหารการศึกษา ได้ว่าจะมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม มีการจัดตั้ง คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาร่วมกันคิด วางแผน ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันตรวจสอบ รับผิดชอบ และร่วมกันแก้ไขปัญหา การที่นำ การบริหารแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในสถานศึกษายังส่งผลทำให้การบริหาร สถานศึกษาดำเนินไปด้วยความราบรื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวพร ละครเพชร (2562: 102-106) ได้ทำการวิจัย เรื่องประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ จำแนกตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูที่มีเพศและวุฒิ การศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน ประสพการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการไม่แตกต่างกัน 3) ผลการศึกษาแนวทาง ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาขนาดเล็ก ได้แก่ การพัฒนา หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูมีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้จัดทำเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ที่หลากหลาย นำผลการประกันคุณภาพภายใน มาพัฒนาสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูพัฒนา สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมจาก ผลการวิจัย และสอดคล้องกับ เดวิสและ นิวสตรอม (Davis and Newstrom, 1989: 241) ได้ทำการศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่ มีประสิทธิภาพ พบว่า การมีส่วนร่วมมี ข้อจำกัดคือ ผู้มีส่วนร่วมจะต้องมีความรู้ ความสามารถความ เข้าใจ เพื่อที่เข้ามามีส่วน ร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าบุคคลมีความรู้ ความสามารถที่หลากหลายด้าน จะทำให้การ บริหารแบบมีส่วนร่วมเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับ สอดคล้องกับ Bennett (2003: 1073-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของครูในการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษา พบว่า ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1915 ถึง 1940 การมีส่วนร่วมของครูเป็นไปอย่างกว้างขวาง ครูมีส่วนร่วม ในโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนของรัฐ ครูมีส่วนร่วม ตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มแรก รวมทั้งการทำหลักสูตร

ครั้งแรก แต่ส่วนมาก ครูจะมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อมากที่สุด Naderan (2015: 230) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับแรงจูงใจในการทำงานของลูกจ้างในหน่วยงานกองทุนของจังหวัดโกเลสแทน ในประเทศอิหร่าน พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการเชิงระบบขององค์กร รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงองค์กร โดยจากการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับแรงจูงใจ ดังนั้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมย่อมขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่เกิดจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ ร่วมกันของครูผู้บริหารและนักการศึกษา ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน (Cibulka & Nakayama, 2000; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร โดยทำงานร่วมกันแบบทีมเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารดูแลสนับสนุนสู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเพื่อเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเองสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญและความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน (DuFour, 2010: 6-11; วร

ลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ ชูสังข์ทอง, 2557: 123-134; วิฑูล ทาชา, 2559: 139-150) และตรวจสอบสะท้อนผลการปฏิบัติทั้งในส่วนบุคคลและผลที่เกิดขึ้นโดยรวม ชูชาติ พวงสมจิตร, (2558: 37) จนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโรงเรียน (school culture) (DuFour, 2010: 6-11 อ้างถึงใน ญัฐิกานครสูงเนิน, 2556: 7-18) มีความสำคัญของการพัฒนาครูให้มีขีดความสามารถเกิดกว่าสิ่งที่คาดหวังเพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความสำคัญดังกล่าวของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) นั้นมีดังนี้ 1) การกำหนดค่านิยมอุดมการณ์ วิสัยทัศน์และการปฏิบัติที่ร่วมกันของบุคลากรในการพัฒนาโรงเรียน (Stoll & Thomas, 2006: 221-258: 221-258; Hord, 2010: 24; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) 2) การร่วมมือร่วมพลังมุ่งสู่การเรียนรู้มุ่งสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก (DuFour, 2004: 6-11; Hord, 2010: 24; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) 3) การทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการเป็นผู้นำ (DuFour, 2004: 6-11; Stoll & Thomas, 2006: 221-258; Hord, 2010: 24; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) 4) การสร้างปัจจัยเงื่อนไขที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (DuFour, 2004: 6-11; Stoll & Thomas, 2006: 221-258; Hord, 2010: 24) 5) การนิเทศและการการ

สะท้อนข้อมูลย้อนกลับ (DuFour, 2004: 6-11; Hord, 2010: 24) 6) การสร้างความมั่นใจว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จริง (DuFour, 2004: 6-11) 7) การร่วมกันปฏิบัติงานส่วนบุคคล (Hord, 2010: 24) 8) การเรียนรู้ของครูและชุมชนที่ต้องเปิดรับคำแนะนำ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับ พิระ รวดเร็ว (2565: 1) ทำการศึกษาการพัฒนา รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของ รูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบรูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด 3) ครูที่เข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีผลการ ประเมินหลังการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริม การ จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการนำไปปฏิบัติพบว่า มีความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ

Watson (2014: 18- 29) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ ความเป็นไปได้ของครูในฐานะ ตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน มีจุดประสงค์เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญของการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีส่วน พัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน โดยเน้นความสำคัญกับการเรียนรู้ของครู (Teacher Learning) ซึ่งถือเป็น ส่วนประกอบสำคัญสุดของกระบวนการและให้ ความสำคัญกับกระบวนการ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในฐานะจักรกลสำคัญ (PLC as a Vehicle) ที่จะเปลี่ยนแปลงสมรรถนะ การเรียนรู้ของครูและนักเรียนในโรงเรียน และ กำหนดเป็นคุณลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยเป็นการ วิจัยเชิงเอกสารโดยการทบทวนวรรณกรรมและ การลงชุมชน ในโรงเรียนที่เป็นเลิศในการจัด ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยสรุปได้ ว่า คุณลักษณะสำคัญ ของชุมชนการเรียนรู้ วิชาชีพ คือ การสร้างคุณค่าและวิสัยทัศน์ ร่วมกัน (Shared Values and Vision) การ เรียนรู้ (Learning) และการสร้างชุมชน (Community) ของสมาชิกในชุมชน โดยใช้การ สร้าง เป้าหมายร่วมกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามกระบวนการ ได้แก่ การสะสมประสบการณ์ และบทเรียน เกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน การคิดสะท้อนกับโดยใช้การสืบสอบอย่างมีอ าชชีพ (Reflective Professional Inquiry) การทำงานร่วมกันโดยเน้นที่การเรียนรู้และการ สนับสนุนส่งเสริมการทำงาน เป็นกลุ่มและการ

พัฒนารายบุคคลของครู โดยสมาชิกครูที่มา
ร่วมกันสร้างคุณค่าและวิสัยทัศน์จะต้อง มี
ลักษณะสมาชิก คือ การเป็นสมาชิกร่วมกัน
การสร้างใจ ความเคารพ และการ
ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน รวมทั้งการเปิดกว้าง
ทางความคิด การสร้างเครือข่ายและความ
ร่วมมือร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Turner (2015:
96- 99) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการออกแบบ
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูในการ
จัดการเรียนรู้ เป็นการศึกษาผลการสร้างชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โรงเรียนมัธยมแห่ง
หนึ่งในนครรัฐอาร์คันซอ โดยเลือกโรงเรียนนี้
เนื่องจากโรงเรียนถูกลบออกจากรายชื่อ
โรงเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ของรัฐหลังจากที่มีการ
สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมี
วัตถุประสงค์ เพื่อแสวงหาแนวทางการ
ออกแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ช่วยให้
ครูเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนา การจัดการ
เรียนรู้ในบริบทของโรงเรียนมัธยม การทบทวน
วรรณกรรม ประกอบด้วย ทศนคติ การจำกัด
ความ และลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา การพัฒนา
ทางวิชาชีพครู และผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์
นักเรียนของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 8
คน ผู้อำนวยการ 1 คน และผู้สนับสนุนการ
สอน 1 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
เกี่ยวกับชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพใน
โรงเรียน โดยมุ่งเน้นที่ลักษณะของชุมชนการ
เรียนรู้ทางวิชาชีพและ ผลที่ได้รับจากการ
ปฏิบัติจริง การสังเกตการณ์ การประชุมชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพ และทบทวน เอกสารที่

เกี่ยวข้อง จากการศึกษา พบว่า วัฒนธรรม
ความร่วมมือ การตัดสินใจจากสารสนเทศ
โรงเรียน และภาวะผู้นำสนับสนุนมีผลต่อการ
จัดการเรียนรู้ อีกทั้งปัจจัย 3 ประการนี้ ยังช่วย
สร้าง บรรยากาศที่เอื้อให้ครูมีสภาพคล่องใน
การปฏิบัติงานและช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้
ให้ดีขึ้น และการศึกษาสารสนเทศประจำปีของ
โรงเรียนก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพ
ครูของโรงเรียนแห่งนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
ในการวางยุทธศาสตร์ชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพที่จะนำไปปรับใช้ในโรงเรียน ดังนั้นการ
เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)
ย่อมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
(Efficiency) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่ง
เป็นหัวใจของความสำเร็จต่อมาตรฐาน
การศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567

การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิง
รุก (Active Learning) ที่มีประสิทธิภาพ
ประสิทธิผล ที่เกิดจากการขับเคลื่อนการเป็น
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) นั้น
การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้าง องค์ความรู้
ด้วยตนเองจากการเรียนรู้เชิงรุก มีส่วนประกอบ
สำคัญ ได้แก่ การมีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ
(Appealing Materials) ผู้เรียนมีโอกาสลงมือ
ปฏิบัติ (Opportunities for Manipulation)
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมและกลวิธี
การแก้ปัญหาด้วยตนเอง (Choices for
Children) ผู้เรียนได้สื่อสารเกี่ยวกับ สิ่งที่กำลัง

ทำกับผู้อื่น การเรียนรู้ที่กระตือรือร้น การประเมินการจัดห้องเรียนกำหนดการประจำวัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา การจัดการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนรู้แบบใฝ่รู้จะมีความยืดหยุ่นสูง สามารถปรับวิธีการใช้ กิจกรรมและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งทำได้มากกว่าการสอนแบบบรรยายนั่นเอง (บุปผชาติ ทัพทิกธน์, 2551:17) สอดคล้องกับสภาพ พฤษภูมิกุล (2558: 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบอห์นเวล และ ไอสัน (Bonwell & Eison, 1991: 2) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดและทำกิจกรรมมากกว่าการรับฟัง คือ นักเรียน มีส่วนร่วมทั้งการอ่าน เขียน อภิปรายหรือแก้ปัญหา นอกจากครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาความรู้แล้ว กิจกรรมที่ครูจัดให้แก่แก่นักเรียนนั้นต้องส่งเสริม

ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงทั้งคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ครูสามารถเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ เช่น การอภิปราย เทคนิคการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถสำรวจสืบค้นเรื่องที่เรียน การเขียนเรื่องสั้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนภายในชั้นเรียน การนำเสนอ การแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งมีความสำคัญดังที่ เยาวเรศ ภักดีจิตร (2557: 1) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้ 1) เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัตินอกเหนือจากการถ่ายทอดด้วยการบรรยายจากครู 2) นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การอ่าน อภิปราย และเขียน 3) เน้นการสำรวจเจตคติและคุณค่าที่มีอยู่ในตัวนักเรียน 4) นักเรียนได้พัฒนาการคิดระดับสูง ในการวิเคราะห์และประเมินผลการทำงานไปใช้ 5) นักเรียนและครูรับข้อมูลป้อนกลับจากการสะท้อนความคิดได้อย่างรวดเร็ว และวัชร เกษพิชัยรงค์ และคณะ (2557: 13) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียน การสอน การแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ให้มากที่สุด 2) นักเรียนมีกระบวนการทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ วินัยในการทำงาน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นต้น 3) นักเรียนเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนด้วยตนเองจากการจัดสภาพการณ์หรือกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักเรียน ฟัง พูด อ่าน จากสภาพการณ์หรือกิจกรรม และเกิดความคิดขั้น

สูง 4) เปิดโอกาสให้นักเรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร หรือสารสนเทศ เพื่อสรุปหลักการ และ ความคิดรวบยอด 5) ครูเป็นผู้ที่สอนวิธีหา ความรู้ให้กับนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนและ ชี้แนะการเรียนรู้ ให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 6) นักเรียนได้ ความรู้จากกระบวนการสร้างองค์ความรู้ เชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้ จนเกิดเป็นความรู้ ด้วยตัวนักเรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพย์ภา พรพน เอี่ยมละออ และอินทิรา รอบรู้ (2564: 102-115) ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อการจัดการ เรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อการจัดการเรียน การสอน พบว่า เป็นการ นำเสนอรูปแบบของความเรียงและตาราง มี การรายงานผลการวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ เป็น การทดสอบสมมุติฐานและผลการทดสอบ เป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งการนำผลการวิจัยไป ใช้ในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่ ผู้เรียน โดยจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิง รุก เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ หลากหลาย สามารถบูรณาการความรู้ได้หลากหลาย สาขาวิชา และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วย ตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และคงทน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ จาก งานวิจัยไปพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับ ผู้เรียนได้ สอดคล้องกับชยพล ใจสูงเนิน อรัญญา มุคและ และนิตย์ เนียมน้อย (2565:95-102) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกด้วย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ผล การศึกษาพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการ เรียนรู้ของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning แบบ GPAS 5 Steps โดย บูรณาการร่วมกับรายวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน น้ำพริกปลาร้า โดยใช้ใบงานที่ใช้คำถามสะท้อน ถึงการเรียนรู้ ตามแนวทางดังนี้ อะไร (What) อย่างไร (How) ทำไม (Why) และการใช้ การ สื่อสารถ่ายทอดความรู้ 2) ความสำเร็จของการ จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning แบบ GPAS 5 Steps พบว่า ความสำเร็จ ของการ จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วย GPAS 5 Steps ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด และสอดคล้องกับ บอนล์เวล และไอสัน (Bonwell, C. C., & Eison, J. A. 1991: 44) ได้ศึกษาการเรียนรู้เชิงรุก: การสร้างความ ตื่นเต้นในห้องเรียน รายงานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ ASHE-ERIC, Washington พบว่า ระดับการเรียนรู้ของ มหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีแง่มุมต่าง ๆ ใน หลักสูตร เช่น ความจำเป็นในการพัฒนา ความสามารถของนักศึกษาในด้านการทำงาน เป็นทีม ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และการ แก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้ เมื่อจัดทำโปรแกรม การศึกษาการใช้ระเบียบวิธีต่าง ๆ ซึ่งรวมถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน อย่างกระตือรือร้น สามารถช่วยได้มาก ข้อเสนอ ของกลุ่มและบทบาทที่แสดงอยู่บนพื้นฐาน ของ หลักการของวิธีการเชิงรุก ซึ่งนักเรียนมีบทบาท อย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนรู้ของตน

ส่งเสริมรูปแบบที่กระตุ้นให้เขา/เธอไตร่ตรอง วิเคราะห์ หาข้อสรุป ฯลฯ แสวงหาการมีส่วนร่วมและ ความมุ่งมั่นที่จะทำให้กระบวนการนี้มีรูปแบบมากขึ้น งานนี้แสดงผลที่ได้รับหลังจาก การประยุกต์ ใช้วิธีการนี้ในการบรรยายของวิชา จาก 1st, 2nd และ 3rd Degree in Industrial Design and Product Development Engineering ที่ University of Zaragoza ด้วยการพัฒนากิจกรรมเหล่านี้ ได้บรรลุ จุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้ การตรวจจับปัญหาการเรียนรู้นักเรียนของนายกเทศมนตรีสำหรับนักเรียน การ การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้มีส่วนร่วมของ เนื้อหาของวิชาภายใต้การศึกษาและการพัฒนา วิชาชีพต่อไปของนักเรียน พัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียน ส่งเสริมความตระหนัก ในคุณภาพภายใน งานพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงนี้แม้ว่าจะต้องการการมีส่วนร่วม ในระดับที่สำคัญ ทั้งโดยนักเรียนและครู ล้วน เป็นประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่า สอดคล้อง กับ Mirko and Josip (2009) ได้ศึกษา ประสบการณ์ของนักเรียนในการเรียนฟิสิกส์ โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional teaching) มีวัตถุประสงค์เพื่อหา ความสัมพันธ์กันของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีใหม่ คือรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งถูกแบ่งเป็น RPQ และ ED กับการสอนแบบดั้งเดิมของวิชา ฟิสิกส์ การสำรวจครั้งนี้ดำเนินการ โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่างนักเรียน 176 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนในชั้นปี สุดท้ายของมัธยมปลายใน Split สาธารณรัฐ

ของ Croatia จากการเก็บข้อมูล 1 ภาค การศึกษา แสดงให้เห็นว่า กลุ่ม RPQ เลือก วิธี ใหม่ 36% เลือกการสอนแบบดั้งเดิม 41% เลือกทั้ง 2 วิธี 23% ในทางตรงกันข้าม กลุ่ม ED เลือก วิธีใหม่ 91% เลือกการสอนแบบ ดั้งเดิม 1% เลือกทั้ง 2 วิธี 8% ทั้งหมดเป็น ข้อมูลสำคัญให้นักคิดที่เป็นรูปธรรม ของ นักเรียนกลุ่ม ED ที่เลือกรูปแบบการเรียนรู้เชิง รุกในการเรียนฟิสิกส์ และสอดคล้องกับ เดมา และ เซอร์ริง (Dema & Tshering, 2020: 65) ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เชิง รุกในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กรณศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาในปูตาน ประชากร ได้แก่ นักเรียนเกรด 5 จำนวน 59 คน จากนั้นคิด เลือกลงโดยการสุ่มตัวอย่างแบบคละ ความสามารถและคละเพศ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน ทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลแบบทดสอบ ก่อนและหลังการทดลองเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชา วิทยาศาสตร์และใช้แบบสอบถาม หลังจากการทดลองเสร็จสิ้น ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 5 นักเรียนมีมุมมองเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการเรียนรู้เชิงรุกข้างต้น สรุปได้ว่า การ จัดการเรียนรู้ เชิงรุกช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ในการจัดการเรียนรู้ เชิงรุก ครูต้องมีการเตรียมการและจัดกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรม

ต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ย่อมมีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 ได้อย่างแท้จริง

คุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาด้านผลลัพธ์ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ได้แก่วิธีการสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เกิดจากการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ต่อไป

จากที่มาและความสำคัญของปัญหา ผู้ศึกษาได้ศึกษาคิดค้นปรับเปลี่ยน (Invent transform) โดยใช้การพัฒนารูปแบบที่ใช้แนวคิดแบบสัมพันธ์เชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรให้ครอบคลุมการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน ที่เกิดจากการวิเคราะห์สังเคราะห์ออกแบบการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ให้เกิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

(Active Learning) สู่มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ในการปฏิบัติงานของครูเกินขีดสมรรถนะ หรือสูงกว่าเกณฑ์คาดหวัง ให้เกิดประสิทธิผลด้านผู้เรียน ครู โรงเรียน และผลลัพธ์ที่ต้องการของประชาชนผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตพื้นที่บริการและตอบสนองนโยบายการศึกษาในระดับชาติและระดับพื้นที่ และเป็นส่วนหนึ่งที่ได้สร้างคนที่มีคุณภาพ เป็นส่วนหน้าของการนำพาการพัฒนาให้เกิดกับครอบครัว ชุมชน และที่สำคัญความเจริญของประเทศชาติในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)
2. เพื่อศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

2. ผลการศึกษากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มีความแตกต่างกันหลังการวิจัยสูงกว่าก่อนการวิจัย

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 ได้แก่

1. **ตัวแปรต้น** คือ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

2. **ตัวแปรตาม** คือ

2.1 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

2.2 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ได้แก่

2.3 ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นผลที่เกิดกับคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการทางวิชาชีพได้อย่างกว้างขวาง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2. นวัตกรรมการบริหารเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครู สถานศึกษาไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ส่งผลถึงผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน

3. ครูไม่โดดเดี่ยว ทำงานเป็นทีม เกิดความรัก ความผูกพัน ในองค์กร หมู่เทพพัฒนา

สื่อวัตกรรม และเทคโนโลยีนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ (Active Learning)

4. นักเรียนมีคุณภาพการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

5. ชุมชนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการศึกษา เข้าถึง เข้าใจ การศึกษานำคนดีคนเก่ง ที่มีคุณภาพ สู่ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ สร้างสรรค์สิ่งดีงาม ความมั่งคั่งของความจริงทั้งในปัจจุบันและอนาคต

อภิปรายผล

การอภิปรายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การไว้วางใจกัน มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด ($\bar{X}=4.66$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}=4.62$, S.D.= 0.49) การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงาน ($\bar{X}=4.60$, S.D. = 0.49) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย

เท่ากัน ($\bar{X}=4.59$, S.D.= 0.49) และความยืดหยุ่นผูกพัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.= 0.50)ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 รูปแบบโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐาน ที่สนับสนุนปัจจัยในการบริหาร ด้านหลักการกระจายอำนาจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ครูมีสิทธิมีเสียงในการตัดสินใจเชิงนโยบายด้านการจัดการเรียนรู้ในระดับโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$, S.D.=0.44) รองลงมาคือ สถานศึกษามีความยืดหยุ่นในการบริหารงบประมาณและจัดสรรทรัพยากรตามบริบทเฉพาะของตนเอง ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.47) และ ชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างโปร่งใสเกี่ยวกับการบริหารจัดการของโรงเรียน ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.49) ตามลำดับ

1.2 รูปแบบโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐาน ที่สนับสนุนปัจจัยในการบริหารด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ผู้ปกครองและประชาชนสามารถเสนอความเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือกิจกรรมของโรงเรียนได้อย่างเปิดเผย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$, S.D.=0.44) รองลงมา คือ โรงเรียนสามารถปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ตามความ

ต้องการของท้องถิ่น โดยไม่ถูกจำกัดจากนโยบายส่วนกลาง ($\bar{X} = 4.72$, S.D.=0.46) และคณะกรรมการสถานศึกษามีอำนาจในการอนุมัติแผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาหลักสูตรในระดับโรงเรียน ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=0.49) ตามลำดับ

1.3 รูปแบบโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐาน ที่สนับสนุนปัจจัยในการบริหารด้านหลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D.=0.42) รองลงมา คือ โรงเรียนมีช่องทางให้ชุมชนเสนอแนวคิด ข้อเสนอ หรือร้องเรียนได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ($\bar{X} = 4.76$, S.D.=0.43) และโรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครองและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.72$, S.D.=0.46) ตามลำดับ

1.4 รูปแบบโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐาน ที่สนับสนุนปัจจัยในการบริหารด้านการบริหารตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ สถานศึกษามีอิสระในการออกแบบหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$,

S.D.=0.42) รองลงมา คือ ผู้บริหารโรงเรียนมีอำนาจในการบริหารเชิงนโยบายโดยยึดหลักความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.70$, S.D.=0.47) และสถานศึกษาสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือและจัดการทรัพยากรภายนอกได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.67$, S.D.=0.47) ตามลำดับ

1.5 รูปแบบโดยใช้สถานศึกษาและชุมชนเป็นฐาน ที่สนับสนุนปัจจัยในการบริหารด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D.=0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ มีระบบรับฟังความคิดเห็นและข้อร้องเรียนจากชุมชน และมีการดำเนินการแก้ไขตามความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D.=0.42) รองลงมา คือ การใช้ทรัพยากรของโรงเรียนอยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล และสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.70$, S.D.=0.47) และชุมชนสามารถตั้งข้อสังเกตและเสนอแนวทางแก้ไขต่อการดำเนินงานของโรงเรียนโดยไม่ถูกปิดกั้น ($\bar{X} = 4.65$, S.D.=0.48) ตามลำดับ

ทั้งนี้อันเนื่องมาจาก รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น วางแผนการดำเนินงาน กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการ

ประเมินผล เพื่อให้สถานศึกษาขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับผลประโยชน์สูงสุดต่อสถานศึกษา และ การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการที่บุคคลผู้บริหารใช้การจูงใจให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบเพื่อพัฒนางานที่ปฏิบัติให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลให้ทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกัน อันจะนำไปสู่เป้าหมายของสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การไว้วางใจกัน ทำให้ผู้บริหารให้อิสระผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจในการทำงานตามที่ตกลงในหลักการ ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยผู้บริหารชื่นชมยกย่องให้เกียรติแก่ผู้ปฏิบัติงาน มีความภาคภูมิใจยินดีในการสร้างความสำเร็จของงานการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงาน ทำให้ผู้บริหารและครูมีการประชุมร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงาน ร่วมไปถึงการมีส่วนร่วมในการควบคุมกำกับ ดูแล นิเทศ และติดตามงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน ทำให้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับภารกิจงานจากที่ผู้บริหาร สามารถดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างอิสระ

ตัดสินใจติดต่อประสานงานแก้ปัญหาทางตามขอบเขตความรับผิดชอบในงานของตนเอง ภายใต้กฎระเบียบ นโยบายของสถานศึกษา ความยึดมั่นผูกพัน ทำให้ผู้บริหารสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ สร้างบรรยากาศเป็นกันเองในการทำงาน ผู้บริหารช่วยเหลือ แนะนำ และเสนอแนะวิธีการทำงานให้ผู้ปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้ได้มีการพูดคุยปรึกษาหารือ และร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ทำให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ ความสำเร็จอันเกิดจากการบริหารจัดการร่วมกัน ผู้บริหาร ครู กรรมการสถานศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่งผลให้ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของเงิน วัตถุสิ่งของ แต่อาจเป็นความสุขสบายความพอใจ ให้กำลังใจ ร่วมแสดงความยินดี ยกย่อง ชื่นชม และการมอบรางวัล การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นทั้งในทางบวกและทางลบ ด้านบวก ได้แก่ การได้รับสนับสนุนด้านสวัสดิการ การยกย่องชมเชยเป็นต้น ด้านลบ ได้แก่ เมื่อการดำเนินงานมีการเกิดข้อผิดพลาดจากการบริหารงาน ทุกฝ่ายให้การยอมรับพร้อมช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมตัดสินใจส่งผลให้บุคลากรในสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ และความจำเป็นในการบริหารโรงเรียน บุคลากรในฝ่ายต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจวางแผนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจวางแผน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ส่งผลให้ การเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินโครงการอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการที่เป็นทางการเช่น การร่วมประชุม การประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การเข้าร่วมเป็นคณะทำงานวิจัยประเมินผลโครงการ ไม่เป็นทางการ ได้แก่ การประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินงานโครงการ นำผลการประเมินโครงการมาใช้ในการพิจารณา ร่วมกันเพื่อจัดทำโครงการ งานกิจกรรมในการดำเนินงานครั้งต่อไป การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ประกอบด้วย 1) ควบคุมตรวจสอบการดำเนินกิจกรรมทั้งหมด 2) ปรับตัวในการมีส่วนร่วม

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงาน ด้วยความเชื่อมั่น ยอมรับ ความรู้และความสามารถของครู ปฏิบัติงานด้วยความเชื่อมั่นในความสามารถของทีม สร้างบรรยากาศของความเชื่อใจซึ่งกันและกัน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้มีโอกาสในการชี้แจงและแก้ไขอย่างเป็นธรรม ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานร่วมกับกับ ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่อยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ครู และผู้มีส่วนได้เสีย เข้าร่วมในการกำหนดเป้าหมายของงานร่วมกับหัวหน้า กำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา มีการรับฟังความคิดเห็นจาก ครู และผู้มีส่วนได้เสีย มีความรู้สึกว่ามีบทบาทสำคัญในการร่วมวางแผนและตั้งเป้าหมายการ

ทำงานให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการตั้งเป้าหมาย ผู้บริหารโรงเรียนและครูร่วมกันปฏิบัติงานโดยกำหนดเป้าหมายการทำงานของทีม มีความชัดเจน และเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน ครูมีอิสระใน การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย กำหนดวิธีการทำงานและเกณฑ์ การทำงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการทำงาน ส่งเสริมให้ครูมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์กับงานที่ได้รับมอบหมาย มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ในการดำเนินกิจกรรมหรือ โครงการในรูปแบบใหม่ ๆ ผู้บริหารโรงเรียนและครูปฏิบัติงานด้วยความภาคภูมิใจที่ได้ส่วนหนึ่งของสถานศึกษานี้ มีความรู้สึกรัก และผูกพันต่อโรงเรียนในการช่วยกันทำงาน เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีความผูกพันต่อพันธกิจวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของสถานศึกษา มีแรงจูงใจในการพัฒนางานให้ดีขึ้น มีการช่วยเหลือ แนะนำ การปฏิบัติงานให้ครูอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ครูได้มี การพูดคุยปรึกษาหารือ และร่วมตัดสินใจ เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ ได้รับผลตอบแทนอย่างเป็นธรรม มีระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่เปิดเผย โปร่งใส และตรวจสอบได้ การปฏิบัติงานของครูสอดคล้องกับประโยชน์ ที่โรงเรียนได้รับในอัตราส่วนที่เหมาะสม ครูมีส่วนร่วม ในผลประโยชน์ที่เกิดจากการปฏิบัติงานร่วมกันพิจารณาผล การปฏิบัติงานของครูสอดคล้องกับประโยชน์ ที่โรงเรียนได้รับในอัตราส่วนที่เหมาะสม นำผลประโยชน์ ที่ได้รับ ไม่ว่าจะเป็น

ผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางสังคม หรือผลประโยชน์ ส่วนบุคคล เพื่อนำมาพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติงานเปิดโอกาสให้ครูมี ส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแสดงออก เพื่อวางแผนการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการพิจารณาข้อมูลรายละเอียดจากข้อมูลที่เป็นจริงในการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา พัฒนา ที่เกิดความคิด สร้างสรรค์ เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีส่วนร่วมเกี่ยวกับการคิดริเริ่ม วางแผน มีแนวคิดเชิงทฤษฎีในการคิดค้นปรับเปลี่ยน กำหนดโครงการและกิจกรรมของโรงเรียน มีกระบวนการที่โปร่งใส และเป็นธรรม ตรวจสอบได้ มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น นำเสนอแนะคิดในการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาในการประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการกำกับและติดตามการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียน มีส่วนร่วมในการ กำหนดตัวชี้วัดเกณฑ์ในการ พัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียน

ดังนั้น การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานผู้บังคับบัญชา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้เกี่ยวข้อง มาร่วมในการวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งร่วมดำเนินการตาม

เป้าหมายที่กำหนด ในการทำงานตามที่ตกลงในหลักการ มีการยอมรับในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ประชุมร่วมกันกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และยอมรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ภายใต้อิทธิพลอิสระในการทำงาน ไม่ถูกควบคุม มีอิสระในการตัดสินใจ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานตนเอง มีอิสระในการกำหนดวิธีการทำงาน นอกจากนั้นผู้บริหารสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานจนเกิดผลผลิต ผลลัพธ์ หรือความสำเร็จ ทุกคนที่เกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสีย ย่อมได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน เมื่อเกิดข้อบกพร่องที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทุกฝ่ายให้การยอมรับและพร้อมแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้น ภายใต้อิทธิพลร่วมกันของการประเมินคุณภาพการศึกษาด้วยกัน จะเห็นได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมย่อมขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งสอดคล้องกับ นุชาธรรม (2560: 208-209) ได้ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 5 ลักษณะ ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยยึดหลักความอาวุโส 2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานโดยให้เกียรติผู้ที่มีบารมีหรือผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ 3) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและการดำเนินการตามความเชื่อและความศรัทธาใน

พระพุทธศาสนา 4) การมีส่วนร่วมในการประสานประโยชน์ร่วมกัน 5) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแบบกัลยาณมิตร โดยมีผลสำเร็จของการมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ 1) การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระ อินทร์ทรงช้างเอราวัณ เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน คือ โรงเรียนจัดการศึกษาได้ มาตรฐาน ผ่านเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ด้าน นักเรียน ด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และด้านอัตลักษณ์ของ สถานศึกษา 2) การมีส่วนร่วมใน “การบริหารแบบบ้าน วัด โรงเรียน” ของโรงเรียนวัดพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ เป็นไปตามความคาดหวังของชุมชน สอดคล้องกับ นิสราพร แซ่มชูงาม (2561:99-100) ได้ทำการวิจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับคุณภาพชีวิตการทำงาน ของครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารแบบ มีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย ส่วนอีก 3 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามค่ามัชฌิมเลขคณิต จากมากไปหาน้อยดังนี้ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง และการมี ส่วนร่วมในการแก้ปัญหา 2) คุณภาพชีวิตการทำงานของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาราย

ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน โดยเรียงตามค่ามัชฌิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อยดังนี้ สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและมีสุขภาพดี การเกี่ยวข้องทางสังคม จังหวะของชีวิตโดยมีส่วนร่วม ธรรมเนียมในองค์กรการทำงาน 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับคุณภาพชีวิตการทำงานของครูใน โรงเรียนสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 4 มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับสูงอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับ จุฑามาศ พันสวรรค (2562: 71-72) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลนครเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล นครเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.60$, S.D.=0.47) ส่วนปัญหาของการมีส่วนร่วม คือ คณะกรรมการสถานศึกษาบางคนติดภารกิจไม่สามารถมาประชุมได้ อีกทั้งยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ของการเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา 2) รูปแบบการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครเชียงใหม่ 3 รูปแบบ คือ สร้างการเรียนรู้ชุมชนทางวิชาชีพ เพิ่มช่องทางการติดต่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ไลน์ เฟซบุ๊ก วารสาร และการสร้างความตระหนัก ได้แก่ การประชุมคณะกรรมการก่อน-หลัง 4 ครั้ง/ปี 3) ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนารูปแบบ

การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครเชียงใหม่ คือ จำนวนโครงการที่มีมากขึ้น สอดคล้องกับ เอลเลียท (Elliont, 1994: 3468-A) ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการกระจายอำนาจใน โรงเรียนเพื่อกำหนดคุณภาพของโรงเรียน จุดประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง ครู และอาจารย์กับการรับรู้ของครูใหญ่เกี่ยวกับความร่วมมือกันและการตัดสินใจ ร่วมกันในการปฏิบัติงาน เพื่อคุณภาพโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การเพิ่มความร่วมมือและ การตัดสินใจร่วมกันในการปฏิบัติงาน เพื่อคุณภาพของโรงเรียนและเสนอแนะองค์ประกอบในการ จัดโครงสร้างและการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะประกอบด้วย การวางแผนล่วงหน้า การวัดผล การได้รับความสนับสนุนช่วยเหลือ การนำความร่วมมือและการกระจายอำนาจในโรงเรียนไปใช้ และ สอดคล้องกับ เพอร์สัน (Person, 1994: 307-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการรับรู้ประสิทธิผลของสถาบันของวิทยาลัยชุมชนในนอร์ทแคโรไลนา โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ เป็นผู้บริหาร คณะครูและเจ้าหน้าที่ในวิทยาลัยพบว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญกับประสิทธิผล และพบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารไม่มีผลต่อการรับรู้ประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย

2. ผลการวิเคราะห์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ผลการวิจัย พบว่า การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม 2) ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ 3) ด้านภาวะผู้นำร่วม 4) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) ด้านชุมชนกัลยาณมิตร และ 6) ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ซึ่งในภาพรวม พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, $S.D.=0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ชุมชนกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, $S.D.=0.48$) รองลงมา คือ วิสัยทัศน์ร่วม ทีมร่วมแรงร่วมใจ และภาวะผู้นำร่วม ทั้ง 3 ข้อมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากัน ($\bar{X}=4.62$, $S.D.=0.48$) ตามด้วย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ($\bar{X}=4.60$, $S.D.=0.49$) และการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ($\bar{X}=4.56$, $S.D.=0.50$) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 เพื่อพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.69$, $S.D.=0.46$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนเชิงวิทยากร

หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) รองลงมา คือ มีเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างโรงเรียนและชุมชนเกี่ยวกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37) และโรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยในการบริหาร เพื่อพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานงบประมาณ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนเปิดเผยข้อมูลด้านงบประมาณต่อชุมชนอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) รองลงมา คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแผนการใช้งบประมาณของโรงเรียน และชุมชนให้การสนับสนุนทางการเงินหรือทรัพยากรที่ไม่ใช่เงินแก่โรงเรียน ทั้ง 2 ข้อมีคะแนนเฉลี่ยรองลงมาเท่ากัน ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) ตามด้วย

2.3 ปัจจัยในการบริหาร เพื่อพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกหรือให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลากรที่เข้ามาปฏิบัติงานในโรงเรียน และโรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมหรืออบรมร่วมกับ

ชุมชน ทั้ง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรมีบทบาทเป็นผู้นำทางวิชาการหรือกิจกรรมในชุมชน ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และโรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเชื่อมโยงกับบริบทของชุมชน ทั้ง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาลำดับที่ 3 เท่ากัน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

2.4 ปัจจัยในการบริหาร เพื่อพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.46) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก คือ การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) รองลงมา คือ โรงเรียนจัดให้มีช่องทางสื่อสารหรือรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนในเรื่องงานทั่วไป และโรงเรียนและชุมชนมีการทำบันทึกข้อตกลง (MOU) หรือแนวทางความร่วมมือด้านงานทั่วไป ทั้ง 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากัน ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.44) ตามด้วย โรงเรียนมีการประสานงานกับชุมชนอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมทั่วไปของสถานศึกษา โรงเรียนส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เช่น อาคาร สถานที่ หรืออุปกรณ์ และโรงเรียนมีการเปิดพื้นที่ให้ชุมชนเข้ามาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

ทั้ง 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาลำดับที่ 3 เท่ากัน ($\bar{X}=4.71$, S.D.=0.46) ตามลำดับ

ทั้งนี้อันเนื่องมาจาก การรวมกลุ่มของบุคลากรทางการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร สยัตต์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน เพื่อทำงานร่วมกันแบบทีม สนับสนุนกัน เปลี่ยนแปลงทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การวิพากษ์วิจารณ์ การร่วมมือร่วมพลัง การทำงานร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ร่วม ส่งผลให้ครูสามารถมองเห็นภาพ และทิศทางร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกัน ตระหนักถึงคุณค่าร่วมกัน และมีการกิจร่วมปฏิบัติด้วยกัน ทีมร่วมแรงร่วมใจ ทำให้ครูที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ โดยสมาชิกในกลุ่มร่วมกันคิดวางแผน ตัดสินใจ สร้างข้อตกลง วางแนวปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติ รวมทั้งมีความเข้าใจและรับผิดชอบร่วมกัน ภาวะผู้นำร่วม ทำให้ครูเกิดภาวะผู้นำ และการระดมความร่วมมือระหว่างกลุ่มครูที่ทำงานร่วมกัน ขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ร่วมกัน การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ทำให้ครูเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพบนพื้นฐานประสบการณ์ตรงในงานที่ลงมือปฏิบัติจริง ร่วมกันในกลุ่มครู และเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู ซึ่งเป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองจากข้างใน หรือจิตวิญญาณ ให้เป็นครูที่สมบูรณ์ ชุมชนกัลยาณมิตร ทำให้ครูรวมกลุ่มกันเกิดเป็นชุมชนแห่งความสุขในการทำงาน

และการอยู่ร่วมกัน มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตน เป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย โครงสร้างสนับสนุนชุมชน ทำให้คณะกรรมการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การกำหนดช่วงเวลานอกเวลาสอนเพื่อให้ครูได้ประชุมพบปะกัน สนับสนุนปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงาน เช่น สถานที่ งบประมาณ สื่อเทคโนโลยี และสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างโรงเรียน

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ส่งผลให้ผู้บริหารปฏิบัติงานสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ให้ครูเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าประสงค์และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการเป็นครูมืออาชีพ เกิดค่านิยมและวัฒนธรรม ของมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู ขับเคลื่อนเสริมสร้างพลังอำนาจ สร้างพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ สร้างโอกาสในการเรียนรู้ ของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วางรูปแบบพฤติกรรมและการรับรู้ เพื่อประยุกต์ริเริ่มพัฒนา คิดค้น ปรับเปลี่ยน การจัดการเรียนการสอนไปสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน มุ่งมั่นต่อค่านิยมวัฒนธรรมมีการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มองเห็นภาพความเชื่อมโยงและทิศทางความสำเร็จไปสู่เป้าหมายคุณภาพผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 เข้าถึง เข้าใจ เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง และของการบริหารจัดการ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ปรับนโยบายการพัฒนาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายใต้บริบทและวิถีชีวิต ทางวัฒนธรรมของชุมชน เพื่อตอบสนองนโยบายการศึกษาทุกระดับ ให้ความสำคัญ และการปฏิบัติหน้าที่กับการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างบุคคล ระดับทีม และระดับสถานศึกษาของผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสีย ต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในศตวรรษที่ 21 ปฏิบัติงานอย่างมีเป้าหมาย มองเห็นคุณค่าและประโยชน์ แบบมีวิสัยทัศน์ ร่วมของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำงานร่วมกันอย่างริเริ่มสร้างสรรค์ ยึดหลักความผูกพันกัลยาณมิตร ปฏิบัติงานด้วยใจ จนเกิดเจตจำนงในการทำงาน ร่วมกันสร้างสรรค์ ผลงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลความสำเร็จด้านคุณภาพผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 สร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ บนพื้นฐานของคุณค่าของคำว่า “ผู้บริหาร, ผู้นำ” และ“ครู” ด้วยหัวใจและจิตวิญญาณ เรียนรู้เป็นทีมงานเป็นกลุ่มงานตามภารกิจ ในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ แรงบันดาลใจจนเกิดความรักความผูกพันในการแสวงหาความรู้ ริเริ่มพัฒนา คิดค้นปรับเปลี่ยน เพื่อคุณภาพผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูปการสอนที่มีเครื่องมือ/นวัตกรรม ที่มุ่งความสำเร็จของผู้เรียนเป็นสำคัญ รับรู้ความรู้สึกร่วมกันในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เกิด

ประสบการณ์ร่วมกัน สู่การพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ระบุปฏิบัติและลงมือปฏิบัติงาน ร่วมกันในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานของครู มีวิถีชีวิตแห่งความรับผิดชอบในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มีผลต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน ผู้บริหารสนับสนุนและส่งเสริมสร้างให้ครูมีภาวะผู้นำ และผู้ตามที่ดี ในการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ทั้งตนเองและวิชาชีพครู มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ยึดหลักแนวทางการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สนับสนุนและสร้างครูต่อการพัฒนาการออกแบบนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยการกระจายอำนาจและสร้างแรงจูงใจ และแรงบันดาลใจ สื่อสารและถ่ายทอดแผนพัฒนาการศึกษา แผนปฏิบัติการโรงเรียน ให้ครูมีกรอบการทำงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกำหนดทิศทางอย่างมีเป้าหมาย วิเคราะห์ และค้นหา ปัจจัยการขับเคลื่อนที่นำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับศรัทธาของครูและผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้เสีย ใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการบริหารจัดการและติดตามประเมินผล กระบวนการปฏิบัติงานของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีเป้าหมายร่วมกัน สร้างบรรยากาศ ปรับสภาวะแวดล้อม สร้างกระบวนการทำงาน โดยคำนึงถึงความสามารถ ความเหมาะสมกับบริบทของ

โรงเรียน เกิดความรักความผูกพัน ผู้บริหารและครู เกิดภาวะผู้นำในตัวเอง และมีภาวะผู้นำและผู้ตาม ร่วมกันในการปฏิบัติงานและขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษา และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 วางระบบการปฏิบัติชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มีต่อความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ของการจัดการเรียนรู้ นำผลการวิเคราะห์มาออกแบบสร้างนวัตกรรม เพื่อใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ความสำเร็จของเป้าหมายคุณภาพของสถานศึกษาที่กำหนดไว้ สร้างบรรยากาศการพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน สะท้อนการเรียนรู้ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพพร้อมกัน มีวิธีการที่หลากหลายที่สะท้อนการเรียนรู้ การสร้างโมเดล ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ สร้างองค์ความรู้ โดยการคิดเชิงระบบ บนพื้นฐานความเข้าใจในพื้นฐานการทำงาน และการจัดการเรียนรู้ พัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการจัดทำสื่อทุกชิ้น ส่วนบุคคลในการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการนำเสนอผลงาน สนับสนุนและสร้างระบบให้ครู มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านวิชาการ ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู เพื่อใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ระดับโรงเรียน ห้องเรียน และชุมชน ส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรม เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 เรียนรู้ และ

พัฒนาการบริหารจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สร้างแรงจูงใจ แรงบันดาลใจ ให้ครูแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันในการจัดการเรียน การสอนที่ใช้ระบบการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีกลยุทธ์มาใช้ในการบริหารจัดการครอบคลุม ภารกิจทุกด้านของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อคุณภาพผู้เรียน สร้างระบบการจัดการความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีการเผยแพร่และได้รับการยอมรับของผู้ บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ปฏิบัติงานด้วยความศรัทธา สร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเกื้อกูลซึ่งกันและกัน สร้างและเรียนรู้วิสัยทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมที่ดีต่อการปฏิบัติงานร่วมกันให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ มีความไว้วางใจ รักสามัคคีอย่างกัลยาณมิตร ปฏิบัติงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ ตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูปรับเปลี่ยนในการเปลี่ยนแปลงการวางรากฐานรูปแบบ พฤติกรรมการรับรู้ เพื่อประยุกต์ แก้ไขปัญหา ริเริ่มพัฒนาคิดค้นปรับเปลี่ยน การจัดการเรียนการสอนสู่เป้าหมาย สร้างความรู้สึกรัก ความผูกพัน ความตระหนักเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ให้บรรลุทิศทางอย่างมีประสิทธิภาพและผลลัพธ์ ปฏิบัติงานด้วยเจตคติเชิงบวกต่อการพัฒนาการศึกษา และพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21

สร้างและเรียนรู้วิถีทัศน์ ค่านิยม และ วัฒนธรรมที่ดีต่อการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีความสุข สร้างพลังอำนาจ สร้างพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับการการเรียนรู้และพัฒนาครูตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูสู่ความเป็นมืออาชีพของการศึกษา จัดสรรปัจจัย สนับสนุน ที่เอื้อต่อการดำเนินงาน จัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สร้างขวัญกำลังใจ สร้างข้อมูลสารสนเทศ ตอบสนองความจำเป็นและสนองตอบความต้องการของชุมชน ปฏิบัติงานในรูปแบบที่เน้นรูปแบบทีมงานแบบกัลยาณมิตรเป็นหลักการ จัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศ ให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนางาน ปฏิบัติงานอย่างยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง สร้างรูปแบบโครงสร้างการปกครองตนเอง การปฏิบัติงานของครู เพื่อลดความขัดแย้งและการบริหารความเสี่ยงที่มีต่อคุณภาพการศึกษาคุณภาพผู้เรียนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 สื่อสารด้วยใจเปิดกว้างให้พื้นที่อิสระ เพื่อให้เกิดการพัฒนา มาตรฐานการปฏิบัติงานของครู ต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 สร้างอำนาจเชิงคุณธรรม แบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถสู่การปฏิบัติงานตามมาตรฐานครู ปฏิบัติงานด้วยความสุข ที่เกิดจากการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาต่อการ

ดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่มีเป้าหมายคุณภาพการศึกษาร่วมกัน ได้รับการยอมรับและศรัทธาจากผู้เกี่ยวข้องทั้งในชุมชน หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ และผู้บังคับบัญชา

ดังนั้น การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่เกิดจากการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการรวมกลุ่มของครูและบุคคลทางการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร เกิดความรักความผูกพันมองการณ์ไกล มีวิสัยทัศน์สร้างคุณค่า กำหนดเป้าหมายและภารกิจร่วมกันมีการทำงานแบบทีมสนับสนุนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีเข็มมุ่งสู่เป้าหมายพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการร่วมมือ ร่วมพลัง ร่วมกันทำงาน มีจิตวิญญาณของความเป็นครูและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ภายใต้แบบแผนที่มี การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเครือข่ายระหว่างโรงเรียน ซึ่งผลผลิตที่ได้นำไปสู่การพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จะเห็นได้ว่าการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ย่อมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ สรศักดิ์ นิมากร (2560: 65) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเฉพาะความพิการทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาชุมชน

แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

- 1) ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2) แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารควรเปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็นของครู มีการส่งเสริมให้ครูกล้าคิด กล้าแสดงออก ผ่านการขอความเห็นจากครูหรือการจัดให้มีการประชุม ผู้บริหารและครูควรมีการวางแผนและลงมือปฏิบัติร่วมกัน มีการตัดสินใจในรูปแบบคณะกรรมการควรมีการประชุมร่วมกันในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์หรือนโยบาย และควรมีการนิเทศกำกับ ติดตามหลังการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ พิมพ์อร สดเอี่ยม (2561: 2-3) ได้ศึกษา ข้อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดเลย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อเสนอแนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมและเป้าหมายร่วมกัน 2) มีทีมร่วมมือที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ 3) การเสาะแสวงหาสิ่งใหม่ๆ 4) การลงมือปฏิบัติและทดลอง 5) ใช้การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และ 6) มุ่งที่ผลลัพธ์คุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับ พิระ รวดเร็ว (2565: 1) ทำการศึกษาการพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์

เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ ในระดับปานกลาง และความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการของรูปแบบวัตถุประสงค์ของรูปแบบ เนื้อหาของ รูปแบบกระบวนการของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบรูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด 3) ครูที่เข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีผลการ ประเมินหลังการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการนำไปปฏิบัติพบว่า มีความถูกต้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ สอดคล้องกับ Rebecca M. (2015) อ้างถึงใน วิราวรรณ เพ็ชรนา (2563: 43) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนในเมือง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร 2) การทำงานร่วมกัน 3) การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในองค์กร 4) จุดเน้น 5) ความเชื่อของครู และ 6) การสนับสนุน ทั้ง 6 ปัจจัยนี้ มีความสำคัญในการขับเคลื่อน PLC ให้กับโรงเรียนในเมือง และสอดคล้องกับ

Vanblaere, B. & Devos, G. (2016: 26-38) ได้ศึกษาภาวะผู้นำโรงเรียนกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ภาวะผู้นำโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ ระดับพฤติกรรมที่ผู้นำแสดงให้เห็นในการจัดการหรือการทำงาน และส่งเสริมพัฒนาความสามารถของผู้ร่วมงานให้ดีขึ้น 2) ภาวะผู้นำทางวิชาการ คือ การกระทำของผู้นำที่แสดงออกหรือมอบอำนาจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอน

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน

ผลการวิจัย พบว่า ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า ก่อนการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.43 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 และหลังการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47 อีกทั้งยังพบว่า การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ t- test พบว่า ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อ

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน หลังการวิจัยสูงกว่าก่อนการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ซึ่งพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ก่อนการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$, S.D.=0.48) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.66 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47

3.2 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ก่อนการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.49) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.66 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47

3.3 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาครู ก่อนการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.50) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.65 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.48

3.4 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ สู่ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ก่อนการศึกษา ค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$, S.D.=0.49) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49

3.5 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ สู่ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ก่อนการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.50) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.59 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49

3.6 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ สู่ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ก่อนการศึกษา ค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$, S.D.=0.48) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49

3.7 ระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารจัดการเรียนรู้ สู่ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ก่อนการศึกษา

ค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.48) และผ่านเกณฑ์การประเมิน และหลังการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.67 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.47

ทั้งนี้ อันเนื่องมาจากระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูงที่ผ่านทักษะการฟัง อ่าน คิด และเขียน และแสดงความคิดเห็นระหว่างลงมือปฏิบัติ โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้เกิดกระบวนการเรียนที่สนุกและท้าทาย และนักเรียนสามารถสร้างความองค์ความรู้ได้ ด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงความรู้เดิมที่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามเป้าหมายของตนเอง โดยที่ผู้สอนอยู่ในฐานะผู้คอยแนะนำ ชี้แนะ ในการจัดการเรียนรู้ และยังคงกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ การตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้

การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้ง การประเมินตนเองที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการจัดวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยอ้างอิง จากประสบการณ์ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิด ความคิดที่ซับซ้อน และมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ที่ สร้างสรรค์ เข้าใจในเนื้อหาความรู้ มี ความสามารถในการแก้ปัญหา และสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องของทักษะการ คิด การแก้ปัญหา การเรียนรู้เน้นการลงมือ ปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กระบวนการกลุ่ม 7 มีการอภิปรายร่วมกัน การ สรุปความคิดรวบยอดกับเพื่อนร่วมชั้น พร้อม ทั้งนำเสนอ เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ที่ใช้ การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน ค่าที่เป็นการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้น พื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ส่งผลให้ ครู ปฏิบัติงานส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้า หา ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วน ร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริม ให้ผู้เรียนตรงตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ ในการเรียนรู้ แนะนำ ชี้แนะในการจัดการ เรียนรู้ของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความ รับผิดชอบ ประเมินการ จัดการเรียนรู้ด้วย ตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกวิธีการ เรียนรู้ ด้วยตนเองได้อย่าง เหมาะสม จัดการเรียนรู้ที่ เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีส่วนร่วมในการ วาง แผนการจัดการเรียนรู้โดยอิง ประสบการณ์ของ ผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความ คิด

ริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการแก้ปัญหาใน การเรียนรู้ได้ อย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำทักษะ การ คิด การแก้ปัญหา ไปประยุกต์ เหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์อย่างมี เหตุผล จัดเนื้อหาและกิจกรรม สอดคล้องกับ ความสนใจและ ความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริม ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตจริงได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขในการ เรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกค้นคว้าด้วยตนเอง ลงมือทำด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะ กระบวนการต่าง ๆ ตามความถนัด และความ สนใจของตนเอง กิจกรรมการเรียนการสอนเน้น การมีส่วนร่วมโดยกระบวนการกลุ่ม อภิปราย ผลในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการสรุป ความคิดรวบยอดร่วมกันในทุกบทเรียน ผู้เรียน มีการนำเสนอ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน โดยใช้การคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการ ประเมินค่า สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนใน การ เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เกิดจากการเป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) การจัดการ เรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเทคนิคที่ หลากหลาย โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการ คิดขั้นสูงที่ผ่านทักษะ การฟัง อ่าน คิด และ เขียน และแสดงความคิดเห็นระหว่างลงมือ ปฏิบัติ โดยครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำต่าง ๆ ทำให้เกิดกระบวนการเรียน

เรียนรู้ที่ผู้เรียนศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของตนเอง ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ การตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้ง การประเมินตนเองที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดวางแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความคิดที่ซับซ้อน และมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์ เข้าใจในเนื้อหาความรู้ และการฝึกค้นคว้า ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง จะเห็นได้ว่า การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ย่อมมีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ รสिता รักสกุล สุวรรณ สมบุญสุข และก้องกาญจน์ วชิรพจน์ (2558: 48) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษา ในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสัมฤทธิ์ผล และ 2) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อสัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาการบริหาร จัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GEN 351 การบริหารจัดการยุคใหม่ และภาวะผู้นำ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 407 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ 2) แบบทดสอบหาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบ คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning หลังการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการจัดการเรียน การสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทิพย์ภาพรรณ เอี่ยมละออ และอินทิรา รอบรู้ (2564: 102-115) ศึกษาการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อการจัดการเรียน การสอน พบว่า เป็นการนำเสนอรูปแบบของความเรียงและตาราง มีการรายงานผลการวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นการทดสอบสมมุติฐานและผลการทดสอบเป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน โดยจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ หลากหลายสามารถบูรณาการความรู้ได้หลากหลาย

สาขาวิชา และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และคงทน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ จากงานวิจัยไปพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ Mirko and Josip (2009) ได้ศึกษาประสบการณ์ของนักเรียนในการเรียนฟิสิกส์ โดยรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional teaching) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์กันของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีใหม่ คือรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งถูกแบ่งเป็น RPQ และ ED กับการสอนแบบดั้งเดิมของวิชาฟิสิกส์ การสำรวจครั้งนี้ดำเนินการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน 176 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนในชั้นปีสุดท้ายของมัธยมปลายใน Split สาธารณรัฐของ Croatia จากการเก็บข้อมูล 1 ภาคการศึกษา แสดงให้เห็นว่า กลุ่ม RPQ เลือก วิธีใหม่ 36% เลือกการสอนแบบดั้งเดิม 41% เลือกทั้ง 2 วิธี 23% ในทางตรงกันข้าม กลุ่ม ED เลือก วิธีใหม่ 91% เลือกการสอนแบบดั้งเดิม 1% เลือกทั้ง 2 วิธี 8% ทั้งหมดเป็นข้อมูลสำคัญให้นักคิดที่เป็นรูปธรรม ของนักเรียนกลุ่ม ED ที่เลือกรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกในการเรียนฟิสิกส์ และสอดคล้องกับ เดมา และ เซอร์ริง (Dema & Tshering, 2020: 65) ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เชิงรุกในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ภูมิศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาในปูตาน ประชากร ได้แก่ นักเรียนเกรด 5 จำนวน 59 คน จากนั้นคิดเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบคละ

ความสามารถและคละเพศ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 29 คน ทดลองเป็นเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบและแบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์และใช้แบบสอบถามหลังจากการทดลองเสร็จสิ้น ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 5 นักเรียนมีมุมมองเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ เชิงรุกช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ครูต้องมีการ เตรียมการและจัดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ สอดคล้องกับ บอนล์เวล และไอสัน (Bonwell, C. C., & Eison, J. A. 1991: 44) ได้ศึกษาการเรียนรู้เชิงรุก: การสร้างความตื่นตัวในห้องเรียน รายงานการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของ ASHE-ERIC, Washington พบว่า ระดับการเรียนของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีแง่มุมต่าง ๆ ในหลักสูตร เช่น ความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในด้านการทำงานเป็นทีม ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และการแก้ปัญหา ด้วยเหตุนี้ เมื่อจัดทำโปรแกรมการศึกษาการใช้ระเบียบวิธีต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของนักเรียนอย่างกระตือรือร้นสามารถช่วยได้มาก ข้อเสนอของกลุ่มและบทบาทที่แสดงอยู่บน

พื้นฐาน ของหลักการของวิธีการเชิงรุก ซึ่งนักเรียนมีบทบาทอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนรู้ของตน ส่งเสริมรูปแบบที่กระตุ้นให้เขา/เธอไตร่ตรอง วิเคราะห์ หาข้อสรุป ฯลฯ แสวงหาการมีส่วนร่วมและ ความมุ่งมั่นที่จะทำ ให้กระบวนการนี้มีรูปแบบมากขึ้น งานนี้แสดงผลที่ได้รับหลังจากการประยุกต์ ใช่วิธีการนี้ในการบรรยายของวิชาจาก 1st, 2nd และ 3rd Degree in Industrial Design and Product Development Engineering ที่ University of Zaragoza ด้วยการพัฒนากิจกรรมเหล่านี้ได้บรรลุจุดมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้ การตรวจจับปัญหาการเรียนรู้ของนายกเทศมนตรีสำหรับนักเรียน การนำการเชื่อมโยงระหว่าง การมีส่วนร่วมของเนื้อหาของวิชาภายใต้การศึกษา และการพัฒนาวิชาชีพต่อไปของนักเรียน พัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของนักเรียน ส่งเสริมความตระหนักในคุณภาพภายใน งานพัฒนาทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงนแม้ว่า จะต้องการการมีส่วนร่วมในระดับที่สำคัญ ทั้งโดยนักเรียนและครู ล้วนเป็นประสบการณ์ที่ดี และมีคุณค่า

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่าม ชนูปถัมภ์ปีการศึกษา 2567

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 ในภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.69 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.46 เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ทั้งนี้อันเนื่องมาจากความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เป็นผลที่เกิดกับคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียนการสื่อสารและการคิดคำนวณ 2) นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิด และแก้ปัญหา 3) นักเรียนมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม 4) นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสาร 5) นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา 6) นักเรียนมีความรู้ทักษะพื้นฐานและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) การมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด 2) ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย 3) การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย 4) สุขภาวะทางร่างกายและจิตสังคม สอดคล้องกับ บุชราร์ ศรีประภา (2562: 67-74) ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า 1) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป 2) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ 3) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ พิชรินทร์ ชูช่วยและ อำนวยทองโปรง (2566: 535-544) ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตเสรีไทยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูกลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตเสรีไทยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูกลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตเสรีไทยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ความพึงพอใจต่อการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเสรีไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตเสรีไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและตำแหน่งวิทยฐานะต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเสรีไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.5 สอดคล้องกับ Moak (1993: 4173-A) ได้ศึกษาความพึงพอใจในอาชีพของผู้บริหารการศึกษาผู้ใหญ่ในรัฐ เวอร์จิเนียโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแบบวิจัยของมินโซต้า ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยเฉลี่ยแล้วผู้บริหารการศึกษาผู้ใหญ่มีความพึงพอใจในหน้าที่การทำงานความพึงพอใจ การบริหารการศึกษาผู้ใหญ่ นั้น ถ้าทำเองประเมินผลงานเองก็จะเป็นความพึงพอใจทางบวก ถ้าคนอื่นประเมินก็จะเป็นเชิงลบ 2) ผู้บริหารส่วนใหญ่พอใจในด้านการบริการสังคม คุณค่าทางจริยธรรมและผลสำเร็จ ในการทำงานแต่ไม่ค่อยพอใจในด้านการพัฒนางานอาชีพนโยบายและการปฏิบัติงานยอมรับนับถือ และผลตอบแทนซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของเฮิร์ชเบอร์เกอร์ 3) การกำหนดลักษณะของงานของคนเหมือนกันอื่น ๆ เช่น ผู้จัดการ ครู ลูกจ้างทั่วไป 4) ตัวแปรด้านส่วนตัวไม่ปรากฏสัมพันธ์กับความพึงพอใจในอาชีพ 5) ผู้บริหารการศึกษาผู้ใหญ่ต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม 6) พบว่าสัดส่วนการเป็นผู้บริหารเป็นสตรีมากขึ้นและมีอายุน้อย สอดคล้องกับ ฟรีแมน และคาร์คิดเวลล์ (Freeman & Karr-Kidwell, 1998:195-199) ศึกษา ความพึงพอใจของผู้ปกครองและการรับรู้ของครูและนักเรียน ต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองใน การศึกษาเพื่อพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียนจะได้ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วม เช่น การมีส่วนร่วมในสมาคมผู้ปกครองและครู นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบอีกว่า หากผู้ปกครองต้องการรับผลประโยชน์จากการเข้ามามีส่วนร่วมใน

โรงเรียนผู้ปกครองต้องสร้างความรู้สึกให้ ได้ว่าตนเป็นเจ้าของโรงเรียน

นั่นแสดงว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เกิดผลสะท้อนเชิงคุณภาพต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน อย่างเชิงประจักษ์ คือ ผู้เรียน ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจของผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองที่มีต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียนที่กำหนดไว้

จากการวิจัยครั้งนี้ การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ปีการศึกษา 2567 ผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย เกิดประโยชน์ต่อผลงานทางวิชาการทางวิชาชีพ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาอย่างกว้างขวาง

จากผลการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้น

พื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ปีการศึกษา 2567 บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ผู้เรียน ครู โรงเรียน และชุมชน โดยมุ่งเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มีคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข นำคุณธรรมความรู้สู่ชุมชน สังคม ท้องถิ่น ประเทศชาติอย่างยั่งยืน การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ปีการศึกษา 2567 เป็นนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้สถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างกว้างขวางต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษามาใช้

1. โรงเรียนควรนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567 เพื่อสนับสนุนการบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป ให้มีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้น ต่อเนื่องและยั่งยืน

2. โรงเรียนควรศึกษาหาการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2567

3. โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูนำผลการปฏิบัติจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มาเป็นกำลังใจของการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรางวัลด้านจิตใจของความคิด ความเป็นครูอย่างแท้จริง

4. โรงเรียนควรรักษาระดับปัจจัยต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์การส่งเสริมคุณภาพการปฏิบัติและคุณภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และโดยเฉพาะการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ที่ผู้บริหารยกระดับคุณภาพ

การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ให้มากขึ้น

5. ควรสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูทุกคนมีการศึกษาดูงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม ในสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ประสบผลสำเร็จและเป็นแบบอย่างที่ดี นำพัฒนาโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการเรียนรู้

2. ควรมีการศึกษาการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ความสำเร็จของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

3. ควรมีการศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านคุณภาพผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

จุฑามาศ พันสวรรค. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลนครเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์

ชัยพล ใจสูงเนิน, อรัญญา มุคและ และนิตย เนิ่งน้อย. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบการเรียนรู้เชิงรุกด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 14(41), กันยายน - ธันวาคม 2565: 95-102.

ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2558). ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. เอกสารประกอบการบรรยาย ณ วิทยาลัยชุมชนพังงา จังหวัดพังงา เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2558. กรุงเทพฯ: มปท.

ณัฐิกา นครสูงเนิน. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ : การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพย์ภาพรรณ เอี่ยมละออ และอินทิรา รอบรู้. (2564). การออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา สำหรับนักเรียนระดับ

- ประถมศึกษา.** วารสารบรรณศาสตร์ มศว ปีที่ 14 ฉบับที่ 1: (มกราคม - มิถุนายน 2564). 37-48.
- ธมตญา นาเมืองรักษ์. (2560). แนวทางการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำเนินงานของโรงเรียนทำคันโทวิทยาการอำเภอทำคันโท จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญดา ภัคธนาภิญโญ. (2565). การบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา. วารสารนวัตกรรมการบริหารการศึกษา, 1(1), 1-9.
- นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และอินฉา ศิริวรรณ. (2560). การบริหารแบบมีส่วนร่วม The Participative Management. วารสารมหาจุฬาริชาการ, 4(1) : 176-187.
- นิตราพร แซ่มขุนาม. (2561). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับคุณภาพชีวิตการทำงานของครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุปผชาติ ทัพพิกรณ์.(2551). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- พัชรินทร์ ชูช่วยและ อำนวย ทองโปร่ง. (2566). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตเสรีไทยสังกัดส. น.งานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. Journal of MCU Ubon Review, Vol.8No.3, 2535-2544.
- พีระ รวดเร็ว. (2565). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. e-Journal of Education Studies, Burapha University, 4(2), 1-18.
- มติชนออนไลน์. (2561). เด็กสมัคร ม.เอกชน แด่ 7 คน อีกแห่งทั้งมหาลัยเรียนอยู่ 200 คน ทปอ.ยอมรับนักศึกษาลด-จีปรับตัว. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: จาก https://www.matichon.co.th/education/news_1098248. สืบค้นวันที่ 10 มิถุนายน 2567
- เยาวเรศ ภัคดีจิตร. (2557). Active Learning กับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. นครสวรรค์: สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- รสิตา รักสกุล, สุวรรณ สมบุญสุข, และก้องกาญจน์ วชิรพจน์. (2558). สมฤทธิ์ผล

ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของ นักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2559 (RSU National Research Conference 2015) วันศุกร์ที่ 24 เมษายน 2558 ณ ห้อง Auditorium ชั้น 2 อาคาร Digital Multimedia Complex (ตึก 15) มหาวิทยาลัยรังสิต.

วรรณภา ใจเย็น. (2564). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14. (ออนไลน์). ที่มา: จาก <http://www.journalgrad.ssrui.ac.th/index.php/thconference/article/view/253>. สืบค้นวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567.

วรลักษณ์ ชูกำเนิด เอกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. วารสารหาดใหญ่วิชาการ. 12(2), 123-134.

วิฑูล ทาชา. (2559). การพัฒนาอีเลิร์นนิ่งเพื่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: กรณีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตอีสาน. วิทยานิพนธ์ศึกษา

ศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

วิราวรรณ เพ็ชรนา. (2563). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาพร พุทธิภูมิ. (2558). เอกสารประกอบการฝึกอบรม “คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้”. สระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.

สรศักดิ์ นิมากร. (2560). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเฉพาะความพิการทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ 6, 2. คณะศึกษาศาสตร์.

ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2566 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์. พิจิตร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2566-2570 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559).
รายงานการวิจัยเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิง
นโยบายการพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้าง
ความเป็นพลเมือง. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ. (2566). แผนพัฒนาประเทศ
ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–
2570). กรุงเทพฯ: สำนักงานสภา
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อมรศักดิ์ ปิ่นกำลัง. (2562). การบริหารแบบมี
ส่วนร่วมของโรงเรียนเรียนรวมสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรสงคราม.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991).
Active Learning: Creating
Excitement in the Classroom.
ASHE-ERIC Higher Education
Report No. 1. Washington, D.C.:
The George Washington University,
School of Education and Human
Development.
- Cibulka & Nakayama. (2000).
Practitioners' Guide to Learning
Communities. Creation of High-
Performance Schools through
Organizational and Individual
Learning . (Online) .
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED449141.pdf>. (21 January 2024).
- DuFour. (2004). What is a Professional
Learning Community?
Educational Leadership. 61(8), 6-
11.
- Elliontt, D. (1994). The effect of music
and muscle relaxation on
patient anxiety in a coronary
care unit. Heart & Lung, 23(1), 27-
31.
- Freeman, S. e. a. (1998). Active Learning
increases student performance
in science, engineering, and
mathematics. Proceedings of the
National Academy of Sciences
USA,111, 8410-8415
- Hord, S.M., Roussin J, L., &Sommers,
W.A. (2010). Guiding professional
learning communities:
inspiration, challenge, surprise,
and meaning. Corwin Press.
- Mirko M. and Josip S. (2009). Students'
Experience in Learning Physics:
Active Learning Methodes and
Traditional Teaching. Master's
thesis. Faculty of Chemistry and
Technology, University of Spit.

-
- Moak, R. J. (1993). **Job satisfaction of adult education administrators in virginia**. Dissertation Abstracts International. 53(12), 4173-A.
- Naderan, R. (2015). **The relationship between participative management and employees' motivation**. International Journal of Basic Sciences & Applied Research, 4(4), 230-234.
- Person, J., L. (1994). **An examination of the relation between participative management perceived institutional effectiveness in North Carolina community colleges**. Dissertation Abstract International.
- Stoll, L., Bolam, R., McMahon, A., Wallace, M., & Thomas, S. (2006). **Professional learning communities: A review of the literature**. Journal of Educational Change, 7(4), 221-258.
- Turner, C. J. (2015). **Impact of Professional Learning Community Design on Teacher Instruction**. Graduate Theses and Dissertations, Doctor of Education in Educational Leadership, Faculty of Education University of Arkansas.
- Vanblaere, B., & Devos, G. (2016). **Relating school leadership to perceived professional learning community characteristics: a multilevel analysis**. TEACHING AND TEACHER EDUCATION, 57, 26–38.
- Watson, Jan S. (2014). **Assessing creative process and product in higher education**. Practitioner Research in Higher Education, 8 (1). pp. 89-100.
-